

Skrifver den

18/9-16

### "Farbror" på Djurgårdslinjen jubilerar.



Konduktör Max Pannier.

Helt blygsamt har "Farbror" på Djurgårdslinjen fyllt sextio år. Det hände i lördags, och det måste sägas högt och rent ifrån, att det inte alls var vänligt af honom att inte underätta oss om den saken i förväg. Så att vi kunde lyckönska honom och tacka honom för ett vänligt bemötande. Hvilket vi nu måste göra en smula post festum.

Hvem är då "Farbror" på Djurgårdslinjen? Han heter Max Pannier och ger oss mot skäligen vedergällning det lilla papper, som ger oss rätt att begagna spårvagn, då vi ämna oss ut till Hasselbacken eller Cirkus eller Kristallsalongen eller Dansut. Han är kung på sin vagn, han är allas vän, och alla äro vän med honom. I spårvägsbolagets tjänst har han varit i 33 år och på Djurgårdslinjen har han tjänstgjort så länge som det Stockholm, som åker spårvagn till Djurgården, kan minnas det. Han har för länge sedan korats till "Farbror"; af en nådig försyn har han nämligen utrustats med ett glittrande humör, som aldrig sett en tråkig dag, tycks det, och aldrig tål att se ett trumpetansikte. Och man kan också vara lugn för att trumpetsheten flyr sin kos, när "Farbror" börjar rondan i sin spårvagn. Han kasta sina bon mots omkring sig, och tjuftojken sitter och lurar i det gråa skägget.

Det hände sig en gång, att "Farbror" gjordes uppmärksam på att en äldre herre kom hastande efter vagnen, just som den satt sig i rörelse från Nybroplan.

— Han får vänta till nästa vagn, sva-

rade "Farbror". Fast det var skada att han inte kom med. Han är en så vådligt hyggelig karl.

— Hvem var det? frågades det.

— Prins Carl, såg ni väl!

Han vet inte skillnad på hög och låg. Fast barnen äro hans särskilda favoriter. På morgnarna, när Djurgårdsbarnen åka till skolan, brukar "Farbror", när han sätter den sidan till, förhöra deras läxor, och nog måste de också tala om, hur det i dag står till med pappa och mamma. För dem är han förstås också god vän med.

Det finns ingen paflogenhet i "Farbrors" goda humör. Hela Stockholm känner han igen till utseendet och halfva till namn och vitæ genus. Men han är ingen gåpåare för det. Kommer någon, som han känner igen men som inte känner igen honom, så blir det bara den vanliga höfligheten. Men får han en igenkännande hälsning, då glimtar det till i det gemytliga ansiktet, och en glad replik är inte långt borta.

En glad herre, som ville skämta med "Farbror", bad att få öfvergång till Cirkus.

— Jaha, sade "Farbror" och lämnade kvittot, då blir det att stiga af vid Hasselbacken, då!

Sådan är gamle Max Pannier, sextio år i anscende till skägget, men en god och glad yngling till lynnet. Och därför ta vi honom i hand och gratulera. Något sent men så mycket mera välment.

Popp.

\*

Social Demokraten

18/9-16

Skrifver den

### Sextioårig spårvägsman.



Konduktör Max Pannier.